

דף מה.

או"ח סימן תקמ סעיף ג עין משפט ה.

ג. ה. גוזו חז"ל שלא לנגן בכלי שיר^ו וכל מיני זמר וכל משמעי קול של שיר לשמח בהם, ואסור לשמוע אותן מפני החורבן.

הגה: וילא דוקא מי שרגיל בהם כגון מלכים שעומדים וושוכבים בכלי שיר, או בבית המשתה.

ג. ו. אף"י שיר בפה על היין אסור שנאמר בשיר לא ישתו יין. אך נהגו כל ישראל לומר דברי תשבחות או שירי הודאה וזכרון חסדי ה' על היין.

הגה: וכן לצורך מצוה כגון חתן וכלה^ז מותר.

ז. ואף"י שלא על היין אסור לנגן לדעה זו.
ח. וביעולם נהגו להקל גם בברית מילה ופדיון. כה"ח אותן ל"ד.